

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (m-r.)

Cím: Meghalt a „Csiga” utolsó gazdája

Forrás: Magyarország

Bp

(Hely)

1923 5. 13.

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Csiga 24

Hely

„Csiga” vendéglő

Idő

1923

Személy

Helyszám

Közp. nyomt.

Székesfővárosi háziyomda 19'2

Meghalt a „Csiga” utolsó gazdája

#

A Csiga-kocsmá ott volt a néhai Sebestyén téren, a keskeny, rövidke Lakatos ucca sarkán, egyemeletes sárga házban, melynek emeletén holtáig lakott Irányi Dániel. A cégtábláján jobbról-balról egy-egy szarvacskáit nyújtogató és zöld káposztalevélen lakmározó csiga ékeskedett. Egyetlen lépesőfokon kellett felmenni a söntésbe, amelyből bolthajtásos kisebb szoba nyílt. Hosszú asztal benne, öblös, nádfonatú karoszek a fejénél, valamikor Vörösmarty úr elnökölt ott, csendes pipászó és jó budai meg kőbányai boroska mellett a híres irodalmi asztaltársaságban. *Petőfit* és *Jókait* is vendégül látta némelykor.

Jóval későbbi évtizedekben egy kis, mellén-hátán püpos gnóm ült a történelmi karoszekben, azaz inkább állt mellette, mert ülve nem érte fel az asztalt és a rajtalevő messzelyes poharat. A *kis Bobek* volt ő, foglalkozására nézve hivatalnok a városnál, az a legenda szállott róla, hogy reggelenként úgy ragasztják-csavarják bele egy csodálatos gépezetbe s mikor késő éjjelen, mindig mámorosan, viszi haza a rózsatéri konflis, baráti kezek szedik széjjel és vattába takarva teszik el másnapra. A nevezetes Bobek már egy másik asztaltársaságnak volt díszé, ezt úgy hívták, hogy „*Csigaugrató*”. Városi és rendőrségi urak voltak a tagjai, irodalmi ambíciójuk kevesebb volt, de mindig igen jól mulattak, impozáns csoportképük ott függött a Vörösmarty-asztal fölött és voltak közöttük, akik később magas pozícióban szereztek újabb díszet a Csiga-nak.

Ekkor már Schwetz Mihály volt ott a gazda, aki a hatvanas években egy másik ismert pesti vendéglőscsalád megalapítójával, *Maloschik* urammal Morvaországból vándorolt be a magyar fővárosba. Itt iteős volt a hajdani Madár-piac mellett, a Molnár ucca és Borz ucca sarkán, majd önálló kocsmát nyitott a „Fehér bárány”-hoz címzett s többnyire halárusoktól megszállott házban, a Kalap ucca és Lipót ucca szegletén (ma a váci uccai leánygimnázium van a helyén), hogy 1880-ban a nevezetes *Csigát vegye birtokába* s derék magyar menyecske feleségével vezesse becsülettel, a hagyományokat ápolva 1897-ig, amikor a térparancsnokság kaszárnyája terpeszkedett oda a Sebestyén tér meg a Lakatos ucca helyére. A Csiga egy darabig még tovább élt a Kalap ucca és Zöldfa ucca sarkán öreg Károly István gróf özvegyének, született Orezy bárónének hangulatos kis házában, aztán onnan is kiturta egy ormótlan bérpalota. A históriás vendéglő utolsó gazdája, őszbajuszos, rövidre nyírt szakállas, jóképű kocsmáros Schwetz Mihály nyugalomban élt azóta és 1921 szeptemberének első vasárnapján megtartotta *aranylakodalmát* is Nagyboldogasszony egyházában, az árpádkori pesti Főplébánia templomban.

Tegnap azután *hetvenöt éves korában hosszú szenvedés után elhunyt*. Özvegye, három fla és egy leánya gyászolja. Közülük az egyik, *István*, tulajdonosa a régi nagyhirű *Piszkos-kocsmának*, mely a lebontott Sebestyén uccából a Kúria ucca egy újabb házába került. Leánya Brauch Ferencnek, a kitűnő pesti hentesmesternek a felesége. *Holnap délután négy órakor temetik a Kerepesi temető halottasházából.* (m-r.)